

JAUNAIS CEĻS

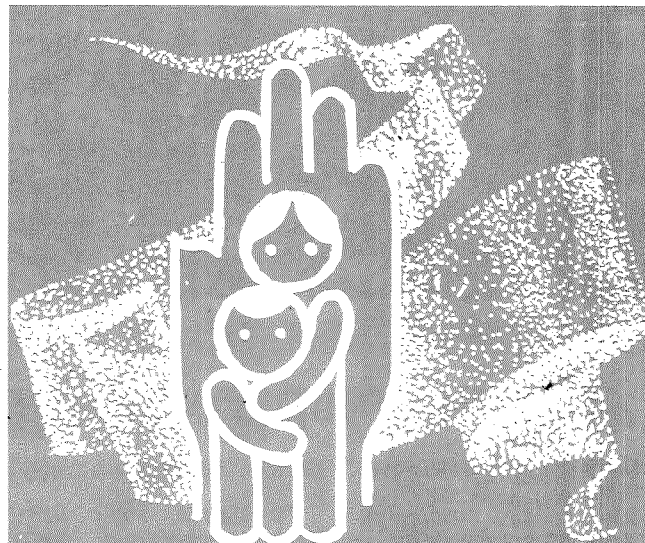
VINOTI LATVIJAI!

SASTDIN,
1990. gada 13. janvāri
Nr. 2 (142)

Agrofirma „Sarkanais Oktobris” laikrosts

Cena 5. kap.

Bērnu fondā

«Latvijas PSR Preiļu rajona agrofirma «Sarkanais Oktobris» atzinīgi vērtē un atbalsta V. I. Leņina Padomju Bērnu fonda telemaratonu programmas. Pārskaitām Jūsu kontā 16,5 tūkstošus rubļu.

Agrofirma ģenerāldirektors R. Kavinskis. Partijas komitejas sekretāre Z. Agafonova. Arodkomitejas priekšsēdētāja T. Gromova.

Šāda telegramma 8. janvārī tika nosūtīta pārliecīgo Ziemeļsvētku telemaratona rīkotājiem un veidotājiem.

Pavisam 61,3 miljonus rubļu un 1 miljonu mārciņu sterliņu 7. un 8. janvārī 24 stundu garās televīzijas pārtraides laikā humārajām Bērnu fonda vajadzībām saziedoja PSRS un ārvalstu pilsoņi, organizācijas un iestādes. Neļauda daļa — 15 tūkstoši rubļu no agrofirma materiālās stimulēšanas fonda un pusotra tūkstoša rubļu no mūsu arod biedrības organizācijas līdzekļiem — caur Preiļu rajona Agrārniecisko banku pārskaitīta šajā kontā arī no mūsu kolektīva.

Konte Nr. 707813 MFO 299093 būs atvērts līdz 10. februārim, tānec kopējai summai vēl ir iespēja pieaugt, jo cilvēku atsaucība ir ļoti liela.

Padomāsim par pagasta pašvaldību

Aizvadītas rajonu un ciemu Tautas deputātu padomju vēlēšanas. Pa jaunam, demokrātiskāk esam izraudzījušies vietējam pašvaldībai cilvēkus, kuriem nododam pilnvaras lemt par mūsu rajona un ciema šodien, nākotni. Šo pirmo dien palūdzām Riebiņu ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju AINU TUMASOVU sniegt nelielu interviju par to, kā tiek ievadīts ciema jaunā deputātu sasaukuma darbs. Viņa pastāstīja:

Var teikt, ka tas sāksies ar ciema Tautas deputātu padomes sesiju, kurā notiks 18. janvārī. Līdz šim datumam plānots sasaukt jaunievēlēto deputātu seminārspridē, kurā centīsimies iepazīstināt viņus ar deputātu tiesībām un pienākumiem padomē un savā vēlēšanu apgabalā. Kā arī ar deputātu darbības tiesiskajām garantijām. Tad uz pirmo sesiju deputāti pulcēsies jau ar skaidrāku savas misijas izpratni.

Pirmā sesija būs ļoti nozīmīga, jo tā tiks pamatvisam turpmākajam darbam. Patš svarīgākais tajā — ciema padomes priekšsēdētāja aizklātās vēlēšanas. Tā ir jauna amatpersona, agrāk šī postena nebija. Ciema (pagasta) padomes priekšsēdētājs pārstāv padomī attiecībās ar valsts un sabiedriskajām organizācijām, vada sesijas, paraksta lēmumus, protokolus un citus aktus, pārzina padomes iekšējo darba kārtību, koordinē padomes komisiju darbu — šis sakot, ir galvenā persona padomē, vada tās darbu. Taču, aizklāti balsojot, padome jebkurā laikā to var arī atsaukt, ja viņa darbs padomī neapmierina.

Šajā pirmajā sesijā jāievēlē arī ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs un pēc viņa ieteikuma jāapstiprina izpildkomitejas sastāvs. Izpildkomitejas priekšsēdētājs nav tas pats, kas padomes priekšsēdētājs. Viņš vada padomes

izpildu orgānu — izpildkomiteju un savā darbā vadās no republikas Konstitūcijas, likumiem, Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumiem, rajona Tautas deputātu padomes un tās izpildkomitejas lēmumiem, organizē pagasta padomes lēmumu izpildi un realizē tās savas pilnvaras, kas ietvertas likumprojektā par ciema pašvaldību.

Vēl pirmajā sesijā būs jānoņem, kādas pastāvīgās komisijas mums vajadzīgas, lai tās nedarbotos tikai uz papīra, jānosaka to sastāvs.

Jāteic, ka ne tikai jaunievēlētajiem deputātiem, bet arī tiem, kas bijuši šajā godā vairākus gadus, būs jāstrādā pa jaunam, tāpēc mums visiem šajā darbā ir daudz nezināmā. Iesaku visiem deputātiem rūpīgi iepazīties ar novembra publicēto Latvijas PSR pagasta (ciema) pašvaldības likumprojektu. Tieši šis dokuments pārsvārā būs mūsu darbības pamata, tāpēc tas labi jāzina.

Sodien Maskavā ieradās mūsu agrofirma kolhoza «Sarkanais Oktobris» lielā kolektīva pārstāve Antonina Loginova. Uz galvaspilsētu viņa aicināta, lai par savu krietno darbu saņemtu PSRS Valsts prēmiju.

Tikko viņa saņēma arī vieglo automobili.

A. Loginova ir otrā darba darītāja saimniecībā, kura izpelnījies šo augsto atzinību.

Paredzētajos tempos rit tehnikas remonts un atjaunošana kolhoza «Sarkanais Oktobris» mehāniskajās darbnīcās. Šajos darbos norīkotie ļaudis strādā saskaņā ar precīzi izstrādātu grafiku, svarīgākajos iecirkņos toni nosaka pieredzējušie, kuri lauku

darbos lieliski strādāja aizvadītajā gadā. Tikpat droši viņi grib sagatavoties arī šī gada cēlienam. Mehānizatori nodrošina augstu darba disciplīnu, parāda prasmi un atjautību, izgudrotāju veiklumu, kas sevišķi vajadzīgs rezervēs daļu deficīta ap-

stākļos, tieksmi palīdzēt biedram. Mērķis visiem viens — ne tikai laikus sagatavoties gaidāmajiem šī gada pavasara lauku darbiem, bet arī labā kvalitātē.

ATELĀ:
Viktors Pudāns un Pēteris Sondors darbā.

Ko lasa riebiņieši

Isa atbilde uz šo jautājumu nav iespējama, jo būtu jāuzskaita 283 (!) dažādu nosaukumu laikraksti un žurnāli. Tāpēc pieminēsim tikai populārākos. Visvairāk lasītāju ir laikrakstiem «Leņina Karogs» un «Jaunais Ceļš» — latviešu valodā tie pasūtīti attiecīgi 139 un 126 eksemplāros, krievu valodā — 207 un 189 eksemplāros. Pēc popularitātes nākamie ir «Sovetskaja molodjož» — 160 eksemplāri un «Lauku Avīze» — 113 eksemplāri. Krietni atpaliek «Sovetskaja Latvija» — 77 un «Cīņa» — 85 eksemplāri. «Komsomolskaja pravda» vai ik dienas pastniekiem jānes 72 abonentiem, «Latvijas Jaunatne» — 54. Vēl no vairāk lasītājiem laikrakstiem jānosauca «Argumenti i fakti» — izdevums, kuram

esot vislielākā tirāža pasaulē. 70 eksemplāri no tās nāk uz Riebiņu ciemu.

No žurnāliem visiecienītākais šeit ir «Krestjanka» — to pasūta 145 mājās. Ja vēl pievienojam to, ka «Rabotnicu» gaida 99, bet «Sievietī» — 84 ģimenēs, tad jāsecina, ka aktīvākās žurnālu lasītājas ciemā laikam gan ir sievietes. Ar šīs problemātikas žurnāliem var mēģināt sacentties vienīgi «Zdorovje» (102 eksemplāri) un «Veselība» (53). Vēl starp žurnāliem, kuru abonentu skaits pārsniedz pussimtu, sakaru nodaļas priekšniece Ilona Reliņa nosauc «Celovek i zakon» (64), «Selskaja novj» (61), «Za rulum» (58), «Priusadebnoje hozjalstvo» (56), «Liesm» (53), «Lauku Dzīve» (52), «Vesjolije kartinki» (51 eksemplārs).

Riebiņu sakaru nodaļas apkalpošanas zonā dzīvo dažādu tautību cilvēki, tāpēc preses izdevumus te lasa ne tikai latviešu un krievu, bet arī baltkrievu un ukraiņu valodā. No ārvalstu izdevumiem pieņāk žurnāli vācu, čehu un ungāru valodā. Ar interešu daudzpusību un vislielāko pasūtīto preses izdevumu skaitu var lepoties Mihailovu, Korotkovu, Nikiforovu, Skuteļu ģimenēs...

Tāda ir abonementa statistika. Bet tagad iedomāties, ka nelielajam sakaru nodaļas kolektīvam visi šie eksemplāru simti, kas dažreiz summējas tūkstošos, katru dienu jāsašķiro, jāiznēsā pa mājām un pateicības vietā nereti jāsaņem neapmierinātība par vēlo piegādi (kad aizkavējas pasts no Preiļiem). Vārbut vismaz šodien visi kori draudzīgi patelksim: «Paldies!»

M. GEKISA

SLĀVU
VECPAREIZTICĪGIE
POMORI

TAISNU
NASADONGOTU

KATOLU BAZNICAS
LATGALE

2. lappuse

LLS —
LAUKU ATDZIMSANAI

SLAUCEJU
SACENSIBA
1989. GADĀ

MĀTES TEREZES
BAGĀTĪBA

3. lappuse

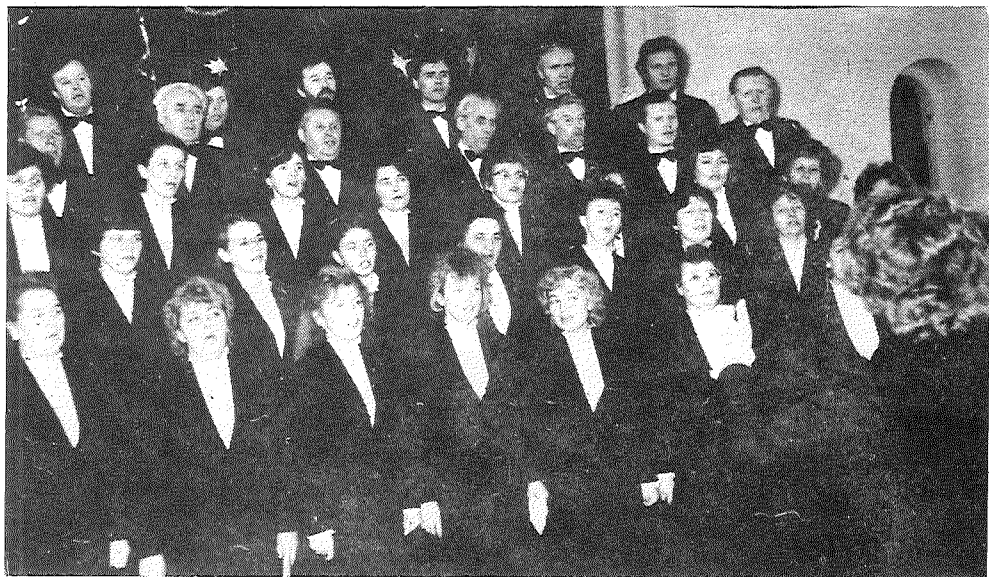
LATVIJAS
PIRMAJĀ
PARLAMENTĀ

PAR
CITPLANĒTĪESĪEM

VENTILATORS

4. lappuse

No brāļu zemes Lietuvas

Slāvu vecpareizticīgie pomori

Baltijā vec ticībnieki parādījās jau XVII gadsimta beigās un savu pirmo lūgšanu namu uzcēla Ligiņišku sādžā netālu no Dinaburgas (tagad Daugavpils). 1760. gadā Rīgā tika uz būvēts templis, vietējo kopienu vadīja Feodors Samanskis. Vēlāk pilsētā tika uz būvētas vēl divas baznīcas, taču pirmā — Grebenščikovas — līdz pašim laikam tenem vadošo lomu Latvijā, tai liela autoritāte starp vec ticībnieku kopienām.

Vec ticībnieku kopienu dzīves pacēlumu un aktivizāciju radīja pirmās krievu revolūcijas notikumi. Visur tika likti pamati un būvētas baznīcas, plaši atvērtas vec ticībnieku skolas, bet 1911. gadā Dvinskā notika vec ticībnieku skolotāju kongress.

Vec ticībnieku kopienas dod lielu ieguldījumu mūsdienu asākās un aktuālākās problēmas risināšanā — cīņā par mieru, tā saglabāšanu uz zemes, cik spēdama papildina Miera fonda līdzekļus, ar sirsnīgu cieņu izturas pret agrāko paaudžu kultūras mantojumu, iestājas par to, lai dzīve tiktu veidota pēc Dieva mīlestības novēl-

jumiem, saticībā un godprātībā. Pagājušajā, 1989. gadā izveidota Latvijas Slāvu Vec ticīgās Pomoru Baznīcas Centrālā padome, kura apvieno lielāko daļu no visām 64 vec ticībnieku kopienām. Kā viens no pirmajiem pasākumiem, ko veica Latvijas Slāvu Vecpareizticīgo Pomoru Baznīcas Centrālā padome, bija divgadīgās garīgās skolas atklāšana Rīgā, Grebenščikovas kopienā.

Centrālās padomes redakcija un izdošanas nodaļa gatavo tuvākajā laikā laist klajā vairākas mācību grāmatas bznīcas vēsturē, par ticības pamatiem un citas. Sākot ar šo, 1990. gadu, tiks izdots žurnāls «Zlatostrui», kas turpinās tradīcijas, ko bija aizsācis I. Zavoloko žurnāls «Rodnaja starina» («Dzimtenes Senatne»), kas iznāca trīsdesmitajos gados.

Pārmaiņas notikušas arī Krievijas vec ticībnieku dzīvē. Maskavā izveidota Padome, kas apvieno kopienas KPFSR.

Pēdējā laikā notikumi, kas vērojami Slāvu Vecpareizticīgo Pomoru Baznīcas dzīvē, liecina, ka risinās pakāpeniska un pār-

liecināša tās atjaunotne. Pēc daudziem spiediena un ierobežojumu gadu desmitiem, ko izdarīja ateistiskie orgāni un organizācijas, baznīca beidzot atkal var brīvi audzināt savus bērnus apustulisko un svēto tēvišķo tradīciju garā, ko dod istā kristiešu ticība.

M. PASININS,
redakcijas atbildīgais sekretārs

BAZNĪCAS SVĒTKI 1990. GADĀ

- 7. janvāris — Kristus dzimšana,
- 8. janvāris — Svētās Dievadzemdētājas Goda svētki,
- 14. janvāris — Jēzus Kristus apgaļišana,
- 19. janvāris — Jēzus Kristus Parādīšanās,
- 20. janvāris — Jāņa Priekšteča Goda diena,
- 12. februāris — Triju Svētītajū diena,
- 15. februāris — Dieva Pretilņemšana,
- 7. aprīlis — Priekā vēsts pasludināšana Vissvētajai Dievadzemdētājai,
- 8. aprīlis — Jēzus Kristus ielešana Jeruzālemē,
- 15. aprīlis — Jēzus Kristus Lieldienas,
- 6. maijs — svētā Ilmocekļa Ģeorgija diena,
- 21. maijs — svētā Jāņa

Ne pirmo reizi tiekas Preiļu rajona un Lietuvas PSR ūtenas pārstāvji. Aizvadītajā gadā kultūras darbinieki no Preiļiem brauca uz kaimiņrepubliku, tur tika silti un sirsnīgi uzņemti, bet gada nogalē lietuviešu draugi atbildes vizītē bija Preiļos, sniedza koncertu skolotājiem. Bez tam notika arī domu un pieredzes apmaiņa kultūras un izglītības darba jomās. tika pasvītots, ka šajā zinā latgaliešiem un lietuviešiem ir daudz kopīgā. Nolemts turpināt kultūras sadarbību, stiprināt draudzību. Saimnieki un viņu viesi Preiļos apmainījās ar populāru dziesmu notīm, nolēma apgūt vairākas skaistas dziesmas un šogad ūtenā sarīkot kopīgu koncertu. Tam jābūt skanīgam un krāšņam.

ATELĀ: cietiņu koris.
J. SILICKA teksts un foto

Taisnu, nasadongotu

Nūvēļu jums lobas sekmes «Jauno Ceļa» izdūšonā un izplateišonā, lai šys laikroksts teišam pārsavērs par tū jaunū ceļu, kas taisns, bez vysaidim leikumim, nivīna nasadongots, aizvastu sovus laseitojus pi tīm kultūras sasniġumu olūtīm, nu kurim myusu nūvodniki leidz šam tik moz smāluši goreiġū vērtēibu. Lai jī lobok pazeitu sovū kultūras montojumu, sovas izcelsmes vēsturi.

ari ar Rēzeknēs un Ludzas nūvodpētniceišas muzejim, Rēzeknes mokslas un mūzykas skūlom, I un V vidus-skūlom, rajonu izpyidkomitejom un cytom organizacejom, bibliotekom un losomġoidim. Daži latġalu preses izdavumi izmontoj arī bazneicu pretimnokšonu. Byutu labi šajā dorbbā īsaisteit skūlotojus un skūlu jaunotni, kas ar sovū entuziasmu var izdareit breinumus, vaġaġa tikai jū īnteresēt.

Par «Jauno Ceļa» asameibu dabojū zynot novembra nūġalē, kod man jū pīdovoġa vīna nu avīzu kiosku pordevējom. Tys beġa krīvu izdavums. Nokušā sastdīnē man izadeve nūpērkēt jau latvīšu volūdā, bet vēlok pormainus — gon vīnā, gon ūtrā. Latvīšu volūdā dabot lela problēma, ir kioski, kur vyspor nav, lobokā ġadējumā lūti reiši un dažu minūšu laikā šei avīze teik izpērkta (latvīšu izdavums).

Munuprot, Jums ir jopīstrodoj pi sovas avīzes popularizēšonas tautā. Stovūt rindos pi kioskim, nūskaidroju, ka moz kas zvna par šū laikrokstu. Vaġadzātu Jums nūdybvnot eakarus ar Latġališu kultūras veicvnošonas bīdreibom Rēzeknē. Daugavpīlī, Ludzā, Dricānūs, Kolnazarūs, Dekšorēs un cytur. taipat

Jyusu laikroksta popularitāts vēġ pamos, vysmoz Rēzeknē, bet jei kotrā zinā jopavairoi. Nūvēleju Jaunajā ġodā šū mērķi sasņēġt. Tys ir izdoroms. Sprīzūt pēc avīzes satura, jei ir uz pareiza ceġa. Lai roksts ir nūbītns, īnteressants, ar lobū perspektīvu nokūtnē.

Munuprot, lobs pretsvors Rēzeknes rajona avīzei, kas vēġ nav atsabreivojūsēs no stagnāceġas laika pynaklim. drukoj nīkus pēc vacīm standartim, nūsadorbuj ar porgudrim sprīdelējumim. Un tys nav breinums, ja redakciā strodaj cvlvāki, kurim svešas myusu nūvoda tradīceġas, kuri lūti moz vai vyspor nīko nazvna par myusu nūvoda kultūrvēsturi.

Ed. KOZLOVSKIS,
Rēzeknē

Kā iespējams pasūtīt Jūsu laikrakstu ārpus Preiļu rajona robežas? Tas man ļoti patīk, jo daudz raksta par latġa-

liešu dzīvi un agrākāliem notikumiem novadā.
Regīna RACKO,
Rēzeknes rajona Kracē

Katoļu baznīcas Latgalē

DAUGAVPILS DEKANĀTS

Par jaunas baznīcas celšanu DAUGAVPILĪ sāk rūpēties jau sen (1891. g.), bet uzbūvēta tikai 1905. gadā, tā veltīta Jaunavas Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas ġodam. Sākumā bija vecās baznīcas filiāle, bet no 1912. gada — jau draudzes. Ar diviem torniem, kuru augstums ir 52 metri, triju navu telpa ar velvē veidotiem griestiem, stāv uz 640 kvadrātmetriem zemes.

1685. ġadā draudzes vajadzībām DAUGAVPILĪ uzcēla koka baznīcu, smilšainā vietā ceġā uz Mežciemu, veltītu sv. Pētera ġodam. Tās mūžs bija 169 ġadu — līdz 1845. ġadam, kad baznīcu sv. Pētera ġodam uzcēla jau pašā pilsētā. Konsekreġa 1857. ġadā metropolīts Zilinskis sv. Pētera Kēdēs ġodam.

JEZUPOVĀ (Naujenē) koka baznīca bija jau pirms 1685. ġada, jo ir ziņas, ka tieši togad bīskaps Poplavskis iesvētījis altāri. 1782. ġadā te no jauna uzcēla koka baznīcu, veltītu Pētera un Pāvila ġodam, kura nodeġa 1944. ġada vasarā, kara darbības laikā, aizġāja bojā inventārs, pāri palīka tikai monstrance un viens or-

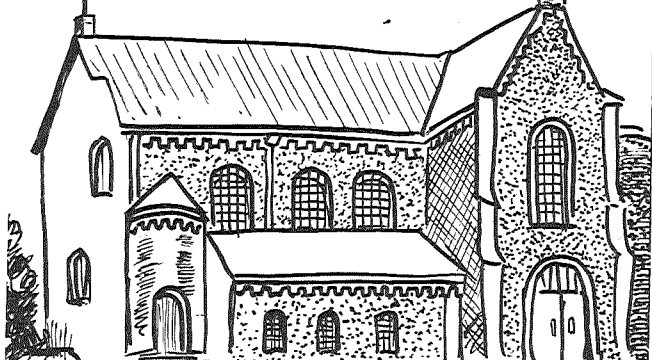
Uzplaukstot pilsētai, baznīca palīka par mazu, tāpēc prāv. Ādams Vizulis 1924. — 1934. ġadā tai apkārt uzcēla pilnīġi jaunu mūra baznīcu ar lielu kupolu, kas balstās uz 4 dubultpilāriem. Tajā trīs altāri: pa kreīsi sv. Antona, pa labi — Jaunavas Marijas, tajos ir vēl vecās gleznas metāla apvalkos. Lielais altāris balstās uz 6 pilāriem, tajā atēlota sv. Pētera, atbrīvošana no cie-tuma. Platība — 525 kvadrātmetri.

nats. Tā bija ar diviem īpatnēji veidotiem torniem, trim altāriem, koka griestiem, akmens ġrīdu. Saglabājās kāda māġa, piederōša baznīcai, tajā Daugavpīls dekāns V. Zundo ierīkoġa baznīcu un sāka noturēt dievġalpojumus. Nākošie prāvesti šo māġu pakāpenīski izveidoġa par draudzes baznīcu. Jezupovā bija Daugavpīls jezultu mīsiġa (non fixa), 1804. ġadā uzturējās viens jezultu tēvs un divi brāli. Aizņēm 140 kvadrātmētrus.

Sākotnēji KALUPĒ bija Liksnas filiāle, koka baznīca celta 1785. ġadā ar

2 torniem. 1861. ġadā Kalupes pirmais prāvests S. Beinaroviġs likē pamatus

jaunajai mūra baznīcai, iesvētīġa Liksnas dekāns T. Kopecs (cēla divdesmit ġadus), baznīcu pašū iesvētīġa prāv. S. Beinaroviġs, bet 1896. ġadā Visusvētā Altāra Sakramenta ġodam konsekreġa bīskaps A. Simons. Bez torniem, triju navu telpa no sarkaniem kġegelīem, iekšējās sienas apġeznotas ar sīzētiem no sv. Rakstiem, saglabājušās no 1913. g.

Jaunais Ceļš

LLS — lauku atdzimšanai

Gadu desmitiem mēs esam radināti un pieraduši pie domas, ka lauksaimniecības hroniskās atpalicības cēloņi jāmeklē atsevišķu darbinieku neprasme vadīt, organizēt. Protams, ir jau vaina arī speciālistu un vadītāju neprasme, taču pārbūves, tautas atmodas laiks ļauj droši un atklāti pateikt, ka īstā vaina ir daudz dziļāk meklējama; sākot jau ar nepārdomātu piespiedu kolektīvizāciju, ar represijām, kas ļoti lielā mērā skāra, pareizāk sakot, iznīcināja attīstīto Latvijas lauksaimniecību. Gan arī plānveidīgā republikas pārrūpnieciskošanu, skolu centralizāciju, kas radīja lauku ļaužu aizplūšanu uz pilsētām. Jāsaka, šie pēdējie procesi nav apstājušies arī šodien, turpinās sevišķi tur, kur nav attīstīta sociālā infrastruktūra laukos, nenokārtoti dzīves un darba apstākļi, vajadzīgā līmenī nav sadzīves pakalpojumi.

Visi esam mācīti un zinām sociālisma pamatprincipu — no katra pēc viņa spējam un katram pēc viņa padarītā darba. Visus šos gadus tas bijis diktatoriska darba augļu pārdalīšanu par labu padomājošiem paklausītājiem, nevis par labu strādīgumam, prātam un labam saimniekam, ja par tādiem var runāt, jo līdz pat šim brīdim zemnieks — zemes saimnieks — skaitās tikai uz papīra. Diemžēl arī šobrīd mēs redzam, ka tik vitāli svarīgs jautājums kā jautājums par zemi nav nokārtots, nav izmainīts likums par zemi, kaut arī ar šo gadu Baltijas republikām dota ekonomiskā suverenitāte.

Mums ir jāatzīst, ka kļūdainās agrārās politikas rezultātā ir nodarīts nenovērtējams ļaunums dzimtu pēctecībai, darba un sadzīves tradīcijām. Būtiska kļūda — zemnieka atraušana no zemes, pārvēršana par algādai, kam atņemtas personiskās iniciatīvas iespējas un ieteiktība gala iznākumā.

Latvijas Lauksaimnieku savienība — ir ceļš, pa kuru ejot, iespējams reāli realizēties Saimniekam. Protams, zemniecība nevar revolucionāri pārtapt viena pati, atrauti no visas valsts pārbūves, tu var uzņemties un šodien ir jau uzņemusies zināmu Latvijas ekonomiskās pārbūves iniciatoru lomā.

1989. gada 15. aprīlī notika Latvijas Lauksaimnieku dibināšanas kongress. Tika pieņemti savienības Statūti, Programma, vairākas rezolūcijas.

Nedaudz no LLS Programmas: «LLS sadarbojas ar Latvijas Tautas fronti un

visiem progresīvajiem spēkiem, tā iestājas par tiesiskas valsts izveidošanu un republikas suverenitāti, dažādu īpašuma un saimniekošanas formu vienlīdzību un brīvu attīstību. Tā iestājas pret neuzticības kultivēšanu starp darba cilvēkiem, pret jebkuru vardarbību, nevienlīdzību, nonivīlēšanu, bezsaimnieciskumu, bezatbildību un birokrātisko metožu atražošanu. LLS sekmē imigrācijas pārtraukšanu un latviešu valodas kā valsts valodas īstenošanu.

LLS Programma ir pārbūves programmas sastāvdaļa, kas izstrādāta republikas iedzīvotāju interesēs un balstās uz tās patstāvības principiem.»

Pagājušā gada nogalē — 21. un 22. decembrī — arī mūsu rajonā tika nodibināta LLS biedrība. Pavisam rajonā ir 20 LLS nodaļas, taču to vēl nav Dzeržinska un Suvorova kolhozos, arī saimniecībā «Vanagi». Leņina kolhoza nodaļā ir 198 biedri, 103 biedri Rudzātu padomju saimniecībā, 157 — Raina kolhozā, un tamlīdzīgi kolhozā «Sarkanais Oktobris» — 10 biedri.

Rajona biedrības dibināšanas konferencē ievēlēja valde, kuras locekļi vēl nav sadalījuši pienākumus. Pieņemtais nolikums tiks publicēts rajona laikrakstā.

Par LLS darbību mēs regulāri varam lasīt arī laikrakstā «Zeme», kas jau iznāk kopš pagājušā gada decembra latviešu un krievu valodās.

Valērija LAUSKA,

LLS rajona biedrības valdes locekle

Slaucēju sacensība 1989. gadā

Slaucēja	Govju skaits grupā	Piens bruto izslauk. (c)		Izslauk. no gov. (kg)		Tautku
		1989. g.	+ vai - salīdz ar iep. g.	1989. g.	+ vai - salīdz ar iep. g.	
I. Pisuka	46	2068	- 97	4466	-262	
A. Kirilova	48	2185	-217	4515	-573	
F. Kovaļkova	50	1953	-301	3922	-914	
S. Bazuleva	30	1311	-	4384	-	
V. Kozlova	49	2341	-207	4738	-390	
A. Meluškāne	47	2138	-268	4519	-312	
L. Ručica	51	2343	-126	4613	-426	
Z. Meluškāne	49	1997	-286	4028	-583	
Aizupeši	370	16337	-2338	4413	-450	3,9
R. Rubene	42	2492	-293	5878	-422	
Z. Juhņeviča	44	2526	+131	5768	+ 92	
J. Lepuka	44	2436	- 92	5588	-332	
V. Conka	38	2336	+ 75	6051	-194	
Baibas	168	9790	-179	5814	-220	3,8
L. Fjodorova	34	1989	-	5799	-	
V. Golubeva	47	2390	-	5151	-	
Zabegi	81	4379	+613	5426	+267	3,7
M. Cakule	30	1697	+221	5637	-1669	
V. Sidorova	31	1763	+177	5669	-1082	
A. Mikulāne	31	1917	+454	6107	-636	
Leinišķi	92	5377	+852	5807	-1112	3,74
J. Bahanova	30	1672	+ 4	5537	+356	
A. Stepankova	27	1632	- 5	6112	+450	
U. Amosova	29	1607	- 10	5599	+153	
Duntišķi	86	4911	- 11	5730	+309	3,7
L. Džeriņa	53	2052	-500	3900	-1565	
F. Gulbinova	22	1087	-	4922	-	
K. Baikova	51	2056	-195	4063	-121	
V. Skendzova	52	2303	+ 13	4404	- 94	
Zaseki	178	7498	-1800	4220	-531	3,78
Z. Tumašova	30	1873	- 9	6307	-793	
A. Jurgaņova	26	2050	- 129	7823	+385	
Dž. Mamedova	30	1853	-144	6175	-1221	
A. Loginova	22	1671	+195	7563	-636	
M. Lazareva	23	1819	-	8083	-	
F. Danilova	23	1723	+383	7331	+459	
J. Bobrova	61	3307	+305	5377	-604	
J. Kapustenoka	32	1807	-1092	5612	+142	
T. Rublova	32	2229	-	7079	-	
N. Turubanova	61	2993	+ 19	4914	-828	
L. Mūrniece	54	2663	-437	4950	-833	
M. Vasiljeva	25	1711	-	6738	-	
G. Zeiferte	47	2525	-	5327	-	
V. Mihailova	52	2653	-228	5121	-175	
Progress	518	30876	+193	5959	-215	3,58

Mātes Terēzes bagātība

eksistenci, kuri nevienam nav vajadzīgi un nevienam par viņiem nerūpējas. Kādreiz nevienam nebija dalas par cilvēkiem uz ielas. Tādu Kalkutas ielās viņas atbalstītāji atraduši 54 tūkstošus, 23 tūkstoši no viņiem aizsaulē aizgājuši no vienas mītnes Kaligahatā.

Māte Terēze uzskata, ka viņa ir zīmullis Dieva rokā, kurš paklausīgi izpilda augstākā grību. Dievs pats domā un pats raksta, zīmullim tur nav nekādas lomas. Ir nepieciešams tikai tas, lai šim zīmullim dotu iespēju būt noderīgam. Vispārcilvēciskajā izpratnē tas nozīmētu, ka viņas panākumi nav bijuši atkarīgi tikai no viņas pašas vien.

Māte Terēze nabadzīgos laudis uzskata par lielāko Dieva dāvanu viņai, jo, būdama ar tiem, ir pastāvīgā tuvībā ar to Kungu. Kalkutā zina par zēlsirdīgajiem cilvēkiem, daudzi

jo daudzi indusi piedalās viņas kustībā. Uz ielas vairs nav redzami mirstoši cilvēki, un arī visā pasaulē sāk domāt par nabaģajiem. Lai strādātu ar šiem nabaģajiem, ir jāpanāk, ka viņi sajūt — nav atstāti novārtā, viņus atceras, par viņiem domā, viņi ir vajadzīgi.

— Ja pateicoties mums, — stāsta Māte Terēze, — un mūsu darbiem, cilvēki kļūst labāki, vienalga, vai viņi ir indusi, musulmani vai budisti, ir radiēs kas jauns. Viņi ir nonākuši tuvāk Dievam.

Viņa, tāpat kā pāvests Jānis Pāvils II, kā to dara arī citi baznīcas pārstāvji, ir pret lietu un abortu kultūru. Ja māte ir spējīga nogalināt savu bērnu, kā tad no bojāejas paglābsies viss cilvēciskais? Kopienā, kurā pārstāv Māte Terēze, tikpat kā nav nekādu mantu un, kā uzskata tās locekļi, mantas nespēj atņemt viņus no galvānā

mērķa — darīt labu citiem cilvēkiem. Bet ja vairāk kādam ir tās, jo viņš ir vairāk aizņemts, skopulīgāks, mazāk dod citiem. Jo mazāk tev kā ir, jo tu brīvāks. Nabadzība ir viņu brīvība. Tā nav ne laime, ne arī sods, tā ir priecīga brīvība. Tur, kur viņa dzīvo, nav ne televizora, ne citu kādu labumu. Mātes Terēzes mitekļi ir tikai viens ventilators, un arī tas paredzēts ciemiņiem, lai viņiem nebūtu karsti. Pati viņa par karstumu neliekas ne zinīs. Viņa ir laimīga.

Māte Terēze: — Es atrodo, ka bagātība ir vēl nabaģāki. Savā dvēselē bagātais cilvēks ir vēl vientulāks. Viņš vienmēr ir neapmierināts, īgns un pikts. Vienmēr viņam kā trūkst. Es neapgalvoju, ka visi ir tādi. Cilvēki nekad nav vienādi. Sarežģīti un grūti ir likvidēt nabadzību, bet vēl grūtāk ir apmierināt mīlestības

badu, grūtāk, nekā iztikt bez maizes.

Es un māsas pašas esam izvēlējušās tādu dzīvi. Līdz ar to esam tuvāk saviem trūkcietējiem. Bet kā lai mēs varētu iedvest viņiem ticību, ja dzīvotū savādāk? Ja mums būs viss, kas vien tik ir pasaulē un ko var nopirkt par naudu, kur tad būs vienādība ar nabaģajiem cilvēkiem? Kādā valodā tad viņi runās ar mums? Tagad turklāt, ja viņi, sacīsim, sūdzas par karstumu, es varu pateikt: «Atnāciet un paskatieties uz manu istabīņu!»

Viņa daudz braukājusi, bijusi daudzās zemēs, bet uz korespondentu tradicionālajiem jautājumiem, kur vislabāk patīk, atbild: Kaligahatā. Jo tikai nabaģo cilvēku prieks ir tīrs un tik skaidrs! Droši vien tikai nabadzīgie spēj īsti izjust, kas ir prieks. Materiālā palīdzība nav vienīgais prieka avots, vēl ir kas daudz lielāks — garīgais līdzsvars, miera un drošības apziņa, ko dod līdzcilvēku teiktība.

Uz zēlsirdības kustību laudis atsaucas, pateicoties tam, ka kaut kas tiek darīts. Agrāk cilvēki vairāk

Jaunais Ceļš

1990. gada 13. janvārī

S. KUZNECOVS

Latvijas pirmajā parlamentā

Par vienu no svarīgākajiem aizvadītā gada notikumiem kļuva 18. novembra oficiāla atzīšana. Šis datums saistās ar nozīmīgu faktu latviešu nācijas valstiskās neatkarības iegūšanā. Latvijas Republikas sākotnējā stāvēja Tautas Padome — tās pagaidu parlaments, kas izpildīja augstākā varas orgāna funkcijas līdz Satversmes sapulces sasaukšanai 1920. gadā. Šī liberālā demokrātiskā (un nevis «buržuāziskā», kā bija pieņemts uzskatīt līdz šim) orgāna sastāvā piedalījās arī Latgales pārstāvji. Kāds tad bija viņu ieguldījums šī varas orgāna darbībā, kura balstījās uz demokrātiskiem principiem un deklarēja plašas pilsoniskās brīvības?

Dažādos laikos Tautas Padomes locekļu skaits bija dažāds. Piemēram, 1919. gada vasarā tajā bija pārstāvēti vairāk nekā 100 deputāti no dažādām politiskajām partijām un organizācijām — sākot no konservatīvām līdz mēreni revolucionārām (galēji kreisē, pirmām kārtām boļševiki, no paša sākuma uzskatīja šo varas institūtu par kontrrevolucionāru). Tautas Padomes darbība beigās tās sastāvā bija jau 183 pārstāvji. Ārkārtējo apstākļu dēļ delegātu vēlēšanas veica nevis iedzīvotāji, bet politiskās grupas, kas ietilpa Padomē. Saskaņā ar vienošanos, sociāldemokrāti saņēma vienu trešdaļu vietu, tikpat daudz bija piešķirts arī buržuāziskajām

partijām, bet atlikusi trešdaļa bija paredzēta nacionālo minoritāšu pārstāvjiem.

Var apgalvot, ka tolaik, kad izveidojās Tautas Padome, politiskā dzīve Latgalē bija dīgla stāvoklī, jo novads bija ļoti atpalicis. Par profesionāliem politiķiem zināmā mērā varēja uzskatīt tikai dažus cilvēkus, pirmām kārtām Franci Trasunu un Franci Kempu, ar kuriem būtībā arī sākās Latgales politika. Bet 1918. gada beigās abi šie ievērojamākie darbinieki palika dzimtenē un nevarēja ņemt dalību Tautas Padomes darbā. Tāpēc tiesības pārstāvēt Latgales iedzīvotāju intereses Tautas Padomē uzņēmās Latgales pagaidu zemes padomes locekļi kuri bija ievēlēti 1917. gada maijā Latgales latviešu pirmajā Rēzeknes kongresā (starp citu, šis nozīmīgais notikums, kas veicināja Latgales pašnoteikšanos, vēl joprojām tiek ignorēts padomju vēsturiskajā literatūrā).

Latgalei Tautas Padomē bija rezervētas 18 vietas, kas, protams, proporcionāli bija daudz mazāk nekā tās iedzīvotāju skaits kopējā Latvijas iedzīvotāju skaitā. Pirmajās sēdēs parasti piedalījās desmit līdz divpadsmit latgalieši. Turklāt viņi bija pārstāvēti ne pēc partiju principa — kā Vidzemes un Kurzemes latvieši, bet pēc teritoriālā principa, veidojot vienotu frakciju.

(Turpinājums sekos.)

Patris LENUA
«VSD» Parīzē

Tas sākās 1968. gada 1. un 2. novembra naktī. Doktors Ikss (viņš nevēlas atklāt savu vārdu) desmit metru attālumā ieraudzīja kat ko tādu, ko jau tad bija pieņemts saukt par «lidojošo šķīvīti». Dīvainais lidojošais objekts izstaroja tik stipru gaismu, ka doktoram Iksam bija jāaizsedz acis ar rokām.

Katru gadu naktī no 1. uz 2. novembri doktors jūt, kā viņam uz vēdera parādās dīvains trīsstūris. Tā izceļšanos neviens nespēj izskaidrot. Tas atgādina apdeguma pēdas. Viņš bijis karā Alžīrijā, ticis ievainots, nevarējis normāli staigāt, klibojis. Bija pazaudējis arī spējas brīvi valdīt roku plaukstu. Tas viss bija, bet pēc «notikuma» viņa roku jutīgums ir atgriezies no jauna, pārstājis klibot.

Kopš tā laika, kad 1947. gadā amerikāņu lidotājs satikās ar nezināmu lidojošu objektu, nav neviena mēneša, lai kaut kur uz Zemes netiktu pamanīts kāds NLO.

Jēdziens «lidojošais šķīvītis» cēlies no angļu valoda — no vārdiem «flying saucer», un tas pirmo reizi parādījās ziņojumā, ko Kennets Arnolds sastādīja amerikāņu Gaisa kara spēka pavēlniecībai. Tad, 1947. gadā, K. Arnolds vadot savu nelielo tūrisma lidmašīnu, bija saticies ar pirmo NLO. Kad par šo gadījumu kļuva zināms plašai sabiedrībai, Gaisa kara spēka pavēlniecību apmudināja liecības par aizvien jauniem «lidojošo šķīvīšu» novērojumiem.

1948. gada 7. janvārī tūkstoši Madisonvilas, kas atrodas Kentuki štātā, iedzīvotāju debesis ieraudzīja milzīgu spidošu priekš-

metu. Varas iestādes bija satrauktas: šajā rajonā atrodas slavenā Fort—Noks, kur glabājas visi ASV zelta krājumi un kas ļoti rūpīgi tiek apsargāta.

Pulkvedis Hīks pavēlēja pacelties debesis reaktīvo lidmašīnu F-51 eskadriļai, lai lidotāji nodibinātu kontaktus ar NLO. Pēc dažām minūtēm eskadriļas komandieris kapteinis Tomass Mantāls, otrā pasaules kara varonis, pirmās klases lidotājs ziņoja pa radio: «Objektu redzu. Tas atrodas virs manis. Pamēģināšu pietuvoties, lai varētu labāk apskatīt... Liekas, ka tas ir metālisks... Un milzīgi liels. Objekts uzņem augstumu, lido ar to pašu ātrumu, ar kādu es...»

Pilnīgi negaidīti kapteinis paziņoja: — Panākt to nav iespējams. Vajāšanu izbeidzu nekavējoties.

Un tas bija viss. Iestājās pilnīgs klusums. Mantāls neatsaucās. Pēc vairākiem stundām 145 kilometru attālumā no Godmani bāzes tika atrasts viņa likis starp galīgi izjukušas lidmašīnas daļām.

Izstrādāta starptautiska programma, kura nosaukta par «Tikliem». — Ārpuszemes saprātīgo būtnu meklēšanai.

1973. gada 13. decembrī pelēkā miglānā rītā, Klods Voriljons, žurnālists, devās uz sava izdevuma redakciju Klermon—Ferārā. Taču nezināmu iemeslu dēļ viņš nolēma izmainīt virzienu un nonākt Pjui—du—Selas apkaimē. Te aptuveni 20 metru augstumā debesis ierauga sudrabainu metālisku objektu kādus 7 metrus diametrā un vairāk par 2 metriem augstumā. Šis aparāts,

kurš pārvietojās pilnīgi bez trokšņa, apstājās 2 metru augstumā virs zemes. (Inženieris fiziķis no Zinātnisko pētījumu centra Žans Pjērs Peti jau 1983. gadā starptautiskajā kolokvijā Maskavā pierādīja, ka skaņu vilni var nodzēst, viņš bija izgatavojis «lidojošo šķīvīša» maketu, kurš apstiprināja viņa atklājuma patiesību.)

Klods Voriljons stāsta bez visniecīgākajām šaubām: — Tam bija ļoti bāla ādas krāsa, melnas mandeļu acis, īsa bārdiņa. Cilvēks mierīgi piegāja man klāt. Es pajautāju: «Jūs no kurienes?». — «Ļoti tālu... Nav šaubu, ka šī tīksma bija «ieprogrammēta». Ne jau velti es biju izmainījis braukšanas maršrutu.

Tad žurnālists pieņēma jaunu vārdu, viņš sevi nosauca par Raelu — «Tas, kurš nes gaismu». 1975. gadā Raelis vēlreiz satikās ar citplanētiešiem — netālu no Perihoras, un pat pabīta viņu kuģi. Tajā viņš nav maniļjis nekādus kontroles instrumentus, ne arī navigācijas plāksni. Absolūts tukšums, izņemot divus krēslus no caurspīdīgas plastmasas...

Kopš tā laika Raelis nolēmis apvienot visu, kas gatavi uz Zemes sagaidīt ieradušos no debess. Izveidota «Raelistu kustība», kura Francijā organizē konferencēs, rīko lekcijas. Šīs kustības aktīvistu, bet tādu ir seši vai septiņi tūkstoši, sadalījušies grupās, katrai ir savs gids, vai, kā to vēl dēvē, «sūtņis».

— Citplanētiešus kopā ar mani gatavojas sagaidīt

ap trīsdesmit tūkstošiem cilvēku, — apgalvo Raelis.

Padomju Savienībā laudis prasa sev: vai pasaulē viss nav sagriezies ačgārnī — reizē ar pārbūvi un atklātumu presi, radio un televīziju pārpludinājis bumā par lidojošajiem vīrs valsts «šķīvīšiem»?

Fiziķis Zolotovs sastādījis krājumu, kurā ir vairāk par tūkstoši dažādu liecību par NLO novērošanu pēdējos 10 gados. Arī zinātnieku aprindās pavisam nopietni domā nodarboties ar šīs parādības izpēti problēmu. Ir visneticamākās liecības par to, ka mūsu grēcīgo zemi apmeklējusi citu planētu pārstāvji. Starp tām ir tāds gadījums, kas notika 1989. gada vasarā. Simti cilvēku, kuri atgriezās no darba, kuri atgriezās no sferiskas formas objekta, kurš piezemējās, izgājis milzīga auguma humanoīds! Viņam sekoja vēl trīs tādas pat būtnes. Mierīgi pastaigājušies piezemēšanās vietā, tad atgriezušies savā kuģī un pazuduši tikpat strauji, kā parādījušies.

Viens no interesantākajiem gadījumiem, kas Francijā bija izdevies novērot NLO, notika 1981. gada janvārī. Dienas otrajā pusē dažu kilometru attālumā no Draginjanas pilsetas kāds Renāto Mišels būvēja šķūnīti. Pēkšņi vīrs egles viņš ieraudzīja aparātu, kurš atgādināja divas kopā savienotas svaru bumbas. Tas strauji tuvojās zemei. Renāto paspēja ievērot izmērus — gandrīz 2 metri augstumā un 2,5 metri diametrā. Pēc minūtes šis aparāts atkal tikpat strauji pacēlās debēs un pazuda.

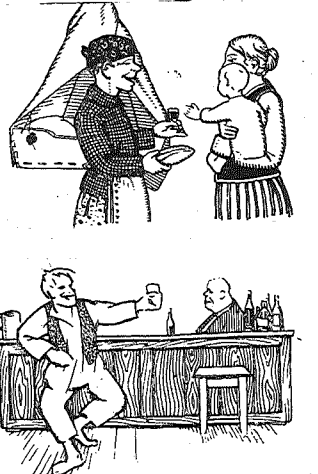
Mednieku stāsti

Kāds fermeris katru gadu pirms medību sākuma savu ganāmpulku sargā tādējādi, ka visiem dzīvniekiem uz abiem sāniem ar milzīgiem baltiem burtiem uzraksta: «Govs». Kad viņam pajautāja, kāpēc neraksta arī: «Vērsis», atbildēja: «Tas nav vajadzīgs. Nav ko pilsētas medniekus apgrūtināt ar tādām detaļām».

Strādāsim kā zirgi?

Atcerieties, pārbūves sākums bija Vērša gadā. Vai tas bija gads? Nepātrauktas vērsu cīņas — korīdā. Nu bet pēc tam bija vēl trakāk — visi metās nomierināt birokrātisko Tīgeri. Un tad ieradās vājš un nespēcīgais Trusītis. Un atkal kaislību uzbangojums — Pūka gads.

Likās, nu viss būs rokās tiem, kuri centīsies. Bet nekā — atnāca Čūskas gads. Un sākās dzīves likloči, labējie un kreisie — katrs met likumu uz savu pusi, centrs cenšas noturēt ties uz vietas... Nu nāk Zirga gads. Vārbut vienreiz sāksim strādāt... kā zirgi?

pretalkoholiskajām grāmatām.

Ventilators

Slavenais diska metējs Jancitis kaimiņienes jubilejā pa logu izmeta visus divdesmit šķīvīšus no iespējamajiem.

Laimāots VIKSNA, Līvānos

Rumāņu humors

— Dzirdēju, ka tu avārijā zaudējts gan sievu, gan gotiņu. Jūtu tev līdzī...

— Paldies. Tu pat nevari iedomāties, kas tas par zaudējumu...

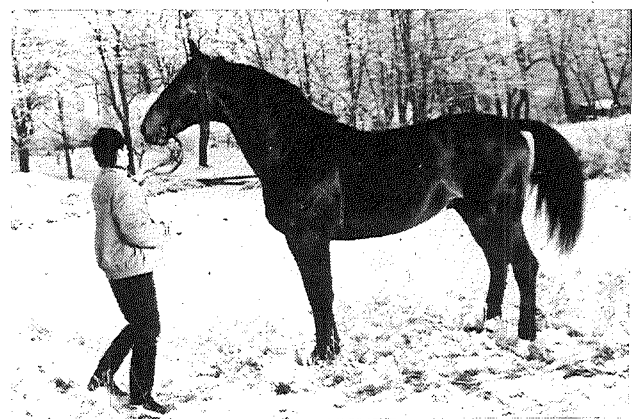
— Laukos tev daudz draugu, gan jau palīdzēs. — Te jau tas suns aprakts. Visi teic: precē to — viņa ir atrainē, precē šito — viņa ir strādīga... Taču neviens nesaka: «Nem manu gotiņu...».

— Kā iet taviem brāļiem?

— Viens apprecējās, bet ar otru viss kārtībā.

Tulkojis L. RADZIŅS,

Druskininki

Viadukam, Hanoveras šķirnes ēzelim (attēlā), par dzīvi nav bijis jāsudzas ne Čūskas, ne citos gados. Pūka gadā, piemēram, viņš ar Maskavas atgriezās ar šķirnes čempiona titulu. Nu bet savā pašā — Zirga gadā? Kādreiz taču jāpalīdz arī citiem tikt uz zala zāra.

Kam ir drosme, tas lai cīnās, Nevis nikujo un brīnās! Tas, kurš nesāks zirgoties, Strādāt ies, ne tirgoties, Sapņot beigs un ilgoties, Dikā kvernēt, zilgoties,

Tam tad smaidīs prieks un laime

Darba vietā un paša saimē! Zirziski smieklī par šim ridām nenāk? Kas par to, jo cilvēkam taču nekas nav vajadzīgs zirga devās. Kaut gan pieci gramī nīkotina nobendējot jebkuru zirgu, cilvēks tomēr var izsmēkēt tonnām cigarešu. Lai to kompensētu, vajadzīga zirga veselība. To tad saviem lasītājiem un līdzautoriem novēl šī gada pirmais «Ventilators»!

Redaktors A. RANCĀNS

JAUNĀIS
CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273, Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732.

Pas. 1521.
Met. 2300.

Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacītā iespiedlōksne.